

nézve, hogy feljutásunk a csúcsra tény, mert földiei azon nyilatkoztatának, hogy csakugyan fent voltunk, nem adtak hitelt, egyszerűen hazugnak nyilváníták. A derék Sámuelnek különben lesz alkalmja hátrahagyott felérkezési bizonyítványomat előmutatni azon utazóknak, kik a csúcsot megmászszák. 3. Kékesen koczázott papírdarab, valószínűleg naplóból kiszakítva: Schäferling József, Tátra-vendéglő Poprádon, megmászta a Gerlachfalvi-csúcsot aug. 31. 1874. 4. Közönséges fehér papírdarab következő felírással: 1874 aug. 7-én a Gerlachfalvi-csúcson voltak Steinberg Tódor, Gnadenfelden — Sziléziában — a theologia tanára és Elmer Húgó, theologus ugyanott, Still, új-lesznai tanító úr, s Horway Sámuel ugyancsak új-lesznai illetőségű vezetése mellett. Miután a Felkai-völgyben éjjelezésünk alatt folytonosan esett volt, igen szép időnk lett s elragadó kilátásban gyönyörködhattunk. „Vivat sequens.“

Ezen irományokat, miután lemásoltam, természetesen ismét visszatettem s egy a jegyzőkönyvemből kiszakított lapra írva a következőket, azt szintén oda helyeztem: „1875 jun. 12-ikén Horway Sámuel példás vezetése mellett, a kedvezőtlen idő daczára, szerencsésen felértem a Gerlachfalvi-csúcs legmagasabb pontjára (fent csekély havazás, alant eső), ámbar a heves vihar következtében jelentékeny veszélyek közt.“

Lejövetelünk annyiban volt kevésbé veszélyes, a mennyiben az idő jelentékenyen megjavult, nevezetesen a vihar tetemesen csillapúlt, mindazonáltal annyi nehézséggel volt egybekötve, hogy csak 4 $\frac{1}{2}$ órákor érkeztünk Tátrafüredre.

Este az ég felderült, miáltal tervem, hogy jun. 13-ikán a Lomniczi-csúcsot is megmászszam, elhatározásáá érlelődött. Tervem kivitelére az idő valóban kedvezett, s ámbar csak 4 óra 35 perczkor indultam el, már 8 órákor a „Gerincz“-re érkeztem. Szerencsére a két legveszélyesebb pont „Matirkó fordulója“ és „Emericzý síróhelye“, melyeket kikerülnöm lehetetlen lett volna, már nem volt hóval borítva, s így a kellő elővigyázat mellett rajtok könnyen áthaladhattam; ezen szerencsés véletlen folytán d. e. 10 órákor elértem a gúlát. Vállalatom szerencsés kimenetelének bizonyosságául a gúla egyik deszkájára a következő iratot helyeztem:

„1875 jun. 13-ikán Horway Sámuel példás vezetése mellett a Lomniczi-csúcsot pompás s szerencsére szélcsendes időben megmásztam. Különösen veszélyes volt az átkelés a „Matirkó fordulóján“ s „Emericzý síróhelyén“, mivel a 43° hajlással bíró szikalap elolvadt hóvíztől volt elárasztva és sok helyütt nagyon meredek hósávokon kellett áthaladnunk.“ *Dr. Simony Oszkár.*

V. Menedékházak. Beauregard Lajos, erdőigazgató úrtól Jolván azon örvendetes tudósítást vettük, hogy Koburg

herczeg ő kir. fensége egyesületünk kérelmére a Király-hegyen Pusztapoló felett menedékházat nagylelkűen építtetett, miért illő hálánkat ezennel kifejezzük. Egyszersmind tudomásra hozzuk azt is, hogy az említett igazgató úr rendelkezése folytán az egyesületi tevékenység körén belől eső egyéb menedékházakat az Alacsony-Tátrán tagjaink mindenkor használhatják. A kulcsok a tagsági jegy előmutatása mellett Vernáron, Pusztapolón és az Éleskőnél kaphatók, hol az illető erdővédők, ha egyéb elkerülhetetlen teendők nem gátolják, a turistáknak rendelkezésére állanak, még pedig ingyen; azonban nagyon kérjük, hogy a kulcsok ismét pontosan visszaszolgáltassanak.

Az egyesület ezekért az igazgató úrnak nagy hálával tartozik, melynek e helyen is kifejezést adunk.

VI. Keleti-Kárpátok osztálya. Ápr. 15-én tartotta ezen életrevaló osztály M.-Szigeten Lónyay János főispán úr elnöklete alatt és Török Napoleon gróf és Perényi Zsigmond báró főispán urak, valamint Szatmár, Ugocsa és Máramaros vármegyék küldöttei részvétele mellett a választmányi gyűlést, melynek főtárgya a közgyűléssel összekötött kiállítás volt; a program megállapított és a megnyitás ugyanott aug. 14-kére határozatott. Ezen idő különösen az egy héttel előbb tartandó egyesületi közgyűlést tekintve választatott, hogy így minél számosabb egyesületi tag részt vehessen. Az osztály a vasutaknál árelengedésért fog folyamodni. Továbbá határozatott, hogy a huszti várromon a messzelátó építtessék fel és a beszéki Tengersizem számára csolnak szereztessek. Egyidejűleg több kirándulás is fog tétetni. 1. Kényelmeskedő turisták számára: a huszti várrom, a viski fürdő, Kabola Polyána, a szlatinai és rónaszéki sóbányák, esetleg az Opressa-havas. 2. Olyan turisták számára, kik nagyobb fáradság nélkül távolabbra akarnak rándulni: Opressa, a Tisza völgye és forrásai, a Vissó völgye, Suliguli, a Borsa völgye, a Tatárszoros, Gurafuntini, a Cibles megmászása. 3. Szakavatott turisták számára: a Pop-Iván (1940 m.), a Hoverla (2058 m.), a Nagy-Pietrosz (2305 m.) megmászása. A programmok annak idején közzé fognak tétetni, azonkívül még az osztály titkára, Siegmeth Károly úr (lakik S.-A.-Ujhely), szívesen szolgál a kívánt felvilágosításokkal.

VII. Az iglói osztály. F. évi febr. 26-án alakult ezen osztály. Elnök: Prihradny Guidó; elnökhelyettes: Róth Márton; jegyző: Fischer Miklós; pénztárnok: dr. Lörx Sándor. A tagok száma jelenleg 86. Egy menedékgunyhó építése a Márk kútjánál folyamatban van.